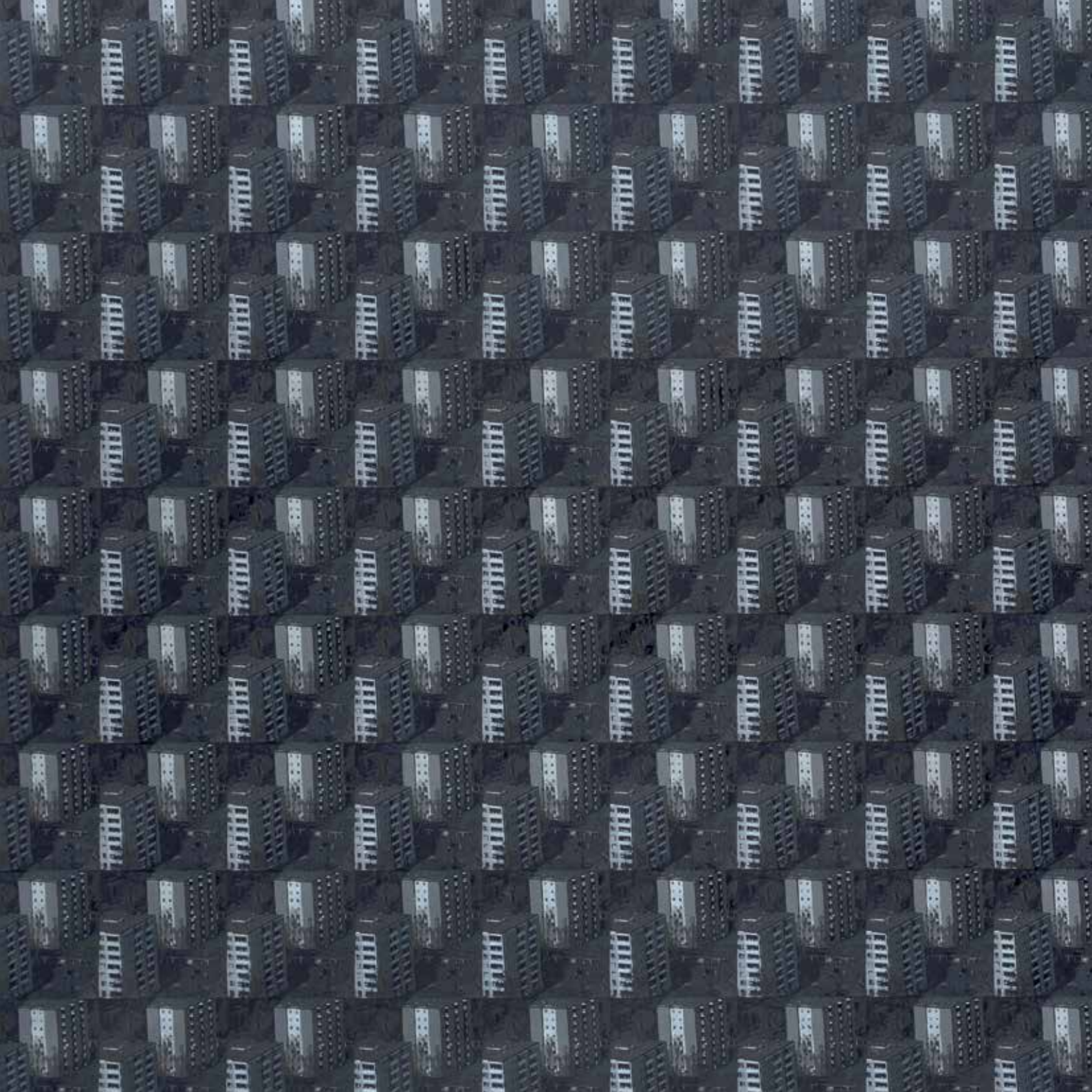

ИВАН ШУЛЕТИЋ

ИВАН ШУЛЕТИЋ

Анонимност у пејзажу

Уметничка галерија, Крушевац
14. децембар 2022 – 14. јануар 2023.

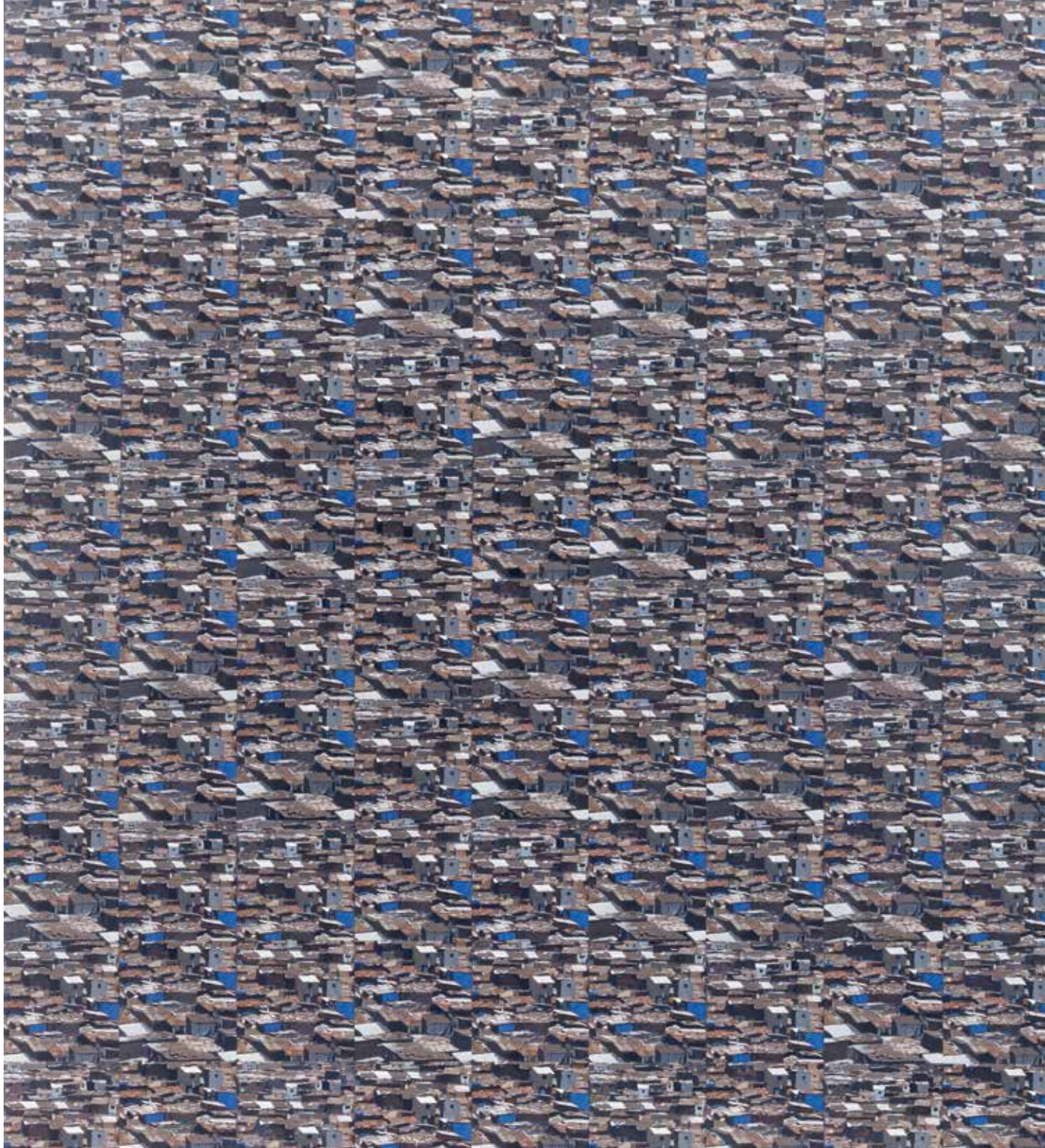
Анонимност у пејзажу или О скривању у сликама Ивана Шулетића

Већ дуже од тридесет минута готово хипнотисано посматрам слике Ивана Шулетића. Мој однос према простору се постепено мења, пространство сликаног призора ме збуњује и не допушта да, макар привремено, пронађем тачку оптичког ослонца, мој поглед се дезинтегрише у мрежи мултипликованих фрагмената призора које не препознајем. Чини ми се као да сам пред бесконачним *scroll*-ом; у прецизној, готово аутоматски генерисаној структури слика које се простиру у недоглед, у произведеном простору који се поништава у пространству сопствене слике. Пејзаж који нестаје у непрегледности понављања свог *рандом* фрагмента. Анонимни призор који се умножава до нечитљивости.

Ана Ереш

Размишљам о томе како сликар проводи сате на интернету трагајући за *идеалним* исечком слике неког непознатог, претходно невиђеног места који ће узети за предложак, за почетни *pattern* своје слике. Звучи скоро дишановски – наћи предложак за слику према коме си естетски индиферентан, и не само естетски, већ и визуелно равнодушан. Фасцинира ме и збуњује његова истрајност да својом руком потом минуциозно пренеси, понавља, исликава овај одабрани фрагмент пронађен у непрегледној панорами *Google* фотографија; да мануелно ствара несагледиви хоризонт генеричког пејзажа данима и месецима. То ме подсећа на Бењаминаова разматрања о односу оригинала и копије. Само што оригинала овде нема: полазак слике је копија – виртуелна, аисторична, детериторијализована дигитална фотографију неког места¹ – фрагмента индустријског, урбаног, семи-урбаног предела: нуклеарних постројења, силоса, сламова. Сликар истрајно репродукује копију стварајући оригинал? Аутентичност (или

¹ Упореди са: Борис Гројс, „Модерност и садашњост: механичка репродукција насупротив дигиталној репродукцији“, *У току*, Службени гласник, Београд 2020, 142–145.

Бењаминова *аура*²⁾ овог оригинала, међутим, заснива се на анонимности – на сликарској вештини која се скрива иза *квази-механичког* копирања сегмената непознатих пејзажа, на слици пејзажа који се *камуфлира* у генерички призор безимених места. Својеврсни сликарски парадокс? Или разоткривање сликарске *илузије* другим средствима?

Присећам се приче о такмичењу античких сликара Зеуксида и Парасија о томе ко ће насликати бољу илузију. Зеуксид је на зиду осликао грожђе толико уверљиво да су птице долетале како би га кљуцале, хвалећи се тиме пред Парасијем који је, као одговор, Зеуксиду показао своју слику. Зеуксид је (збуњен) упитао свог ривала да помери завесу са зида како би видео слику која се иза ње крије, но Парасијев одговор је гласио да је на зиду насликао завесу. Зеуксид је, дакле, створио илузију која је преварила само животиње, док је Парасијева сликана илузија преварила Зеуксида. Мој оптички осећај са почетка текста сличан је овом Зеуксидовом - слике *пејзажа* Ивана Шулетића *превариле* су ме да тачку орјентације тражим у познатом, очекиваном, у репрезентацији предела који нуди *сигурност* упросторавања погледа посматрача, да покушам да *откријем* рационалност те генерички савршене структуре. У том *заваравању*, у потреби за *разоткривањем* претпостављене сликарске илузије, превиђам да је Шулетићево *такмичење* у *скривању*. Он не слика пејзаж, већ поглед према призору који је посредован (дигиталном) сликом. Анонимном посматрачу!

2 Валтер Бењамин, „Уметничко дело у веку своје техничке репродукције“ (1936), *Есеји*, Нолит, Београд 1974, 114–149.

Без назива, 2022,
туш на папиру, клирит,
57x39x9,5 цм

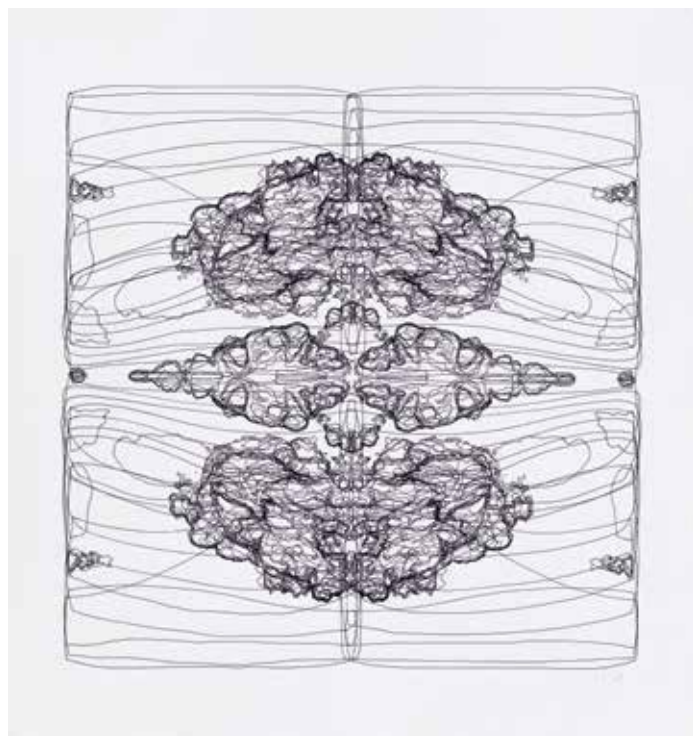

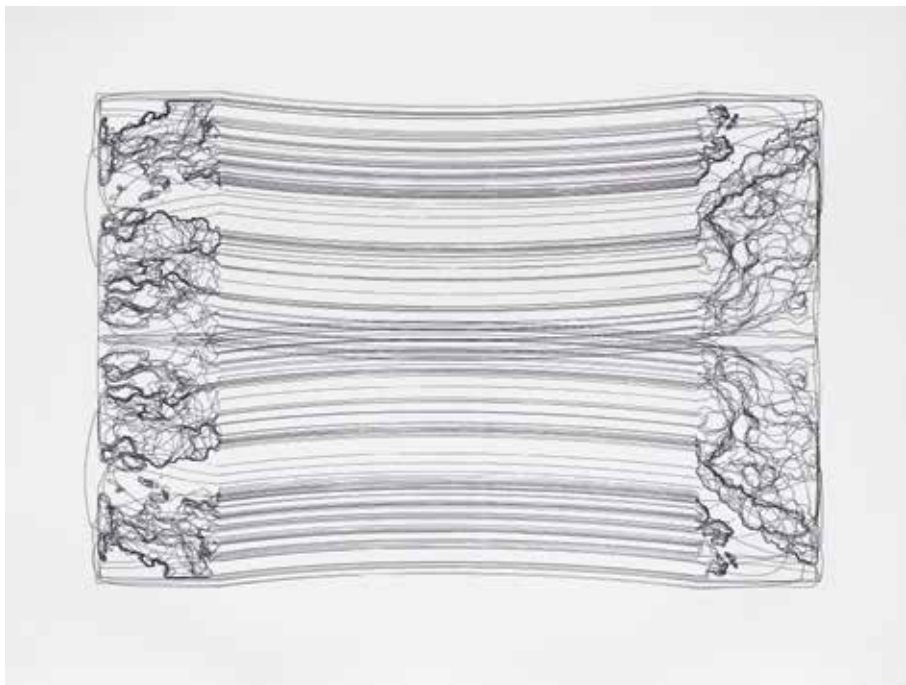
*Нуклеарне електране: доњи део, 2022,
уље на платну, 200x140 цм*

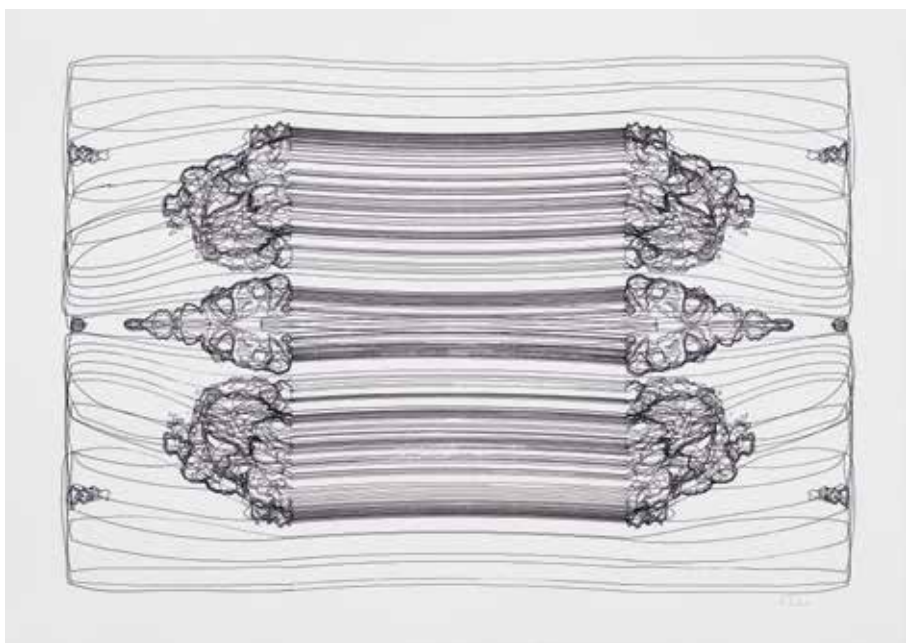
Без назива, 2022,
туш на папиру, 100x70 цм

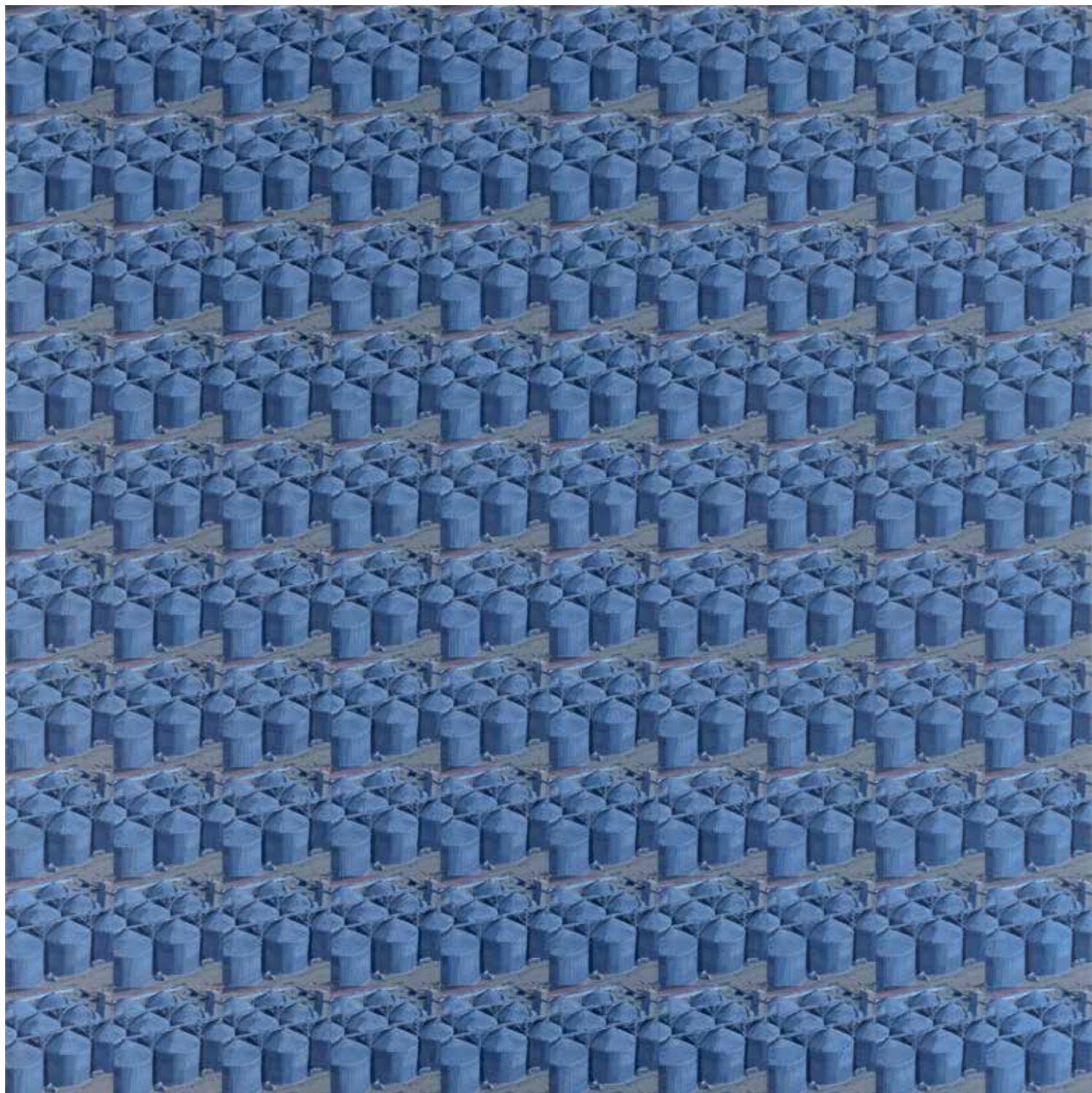
Без назива, 2021,
туш на папиру, 52x50 цм

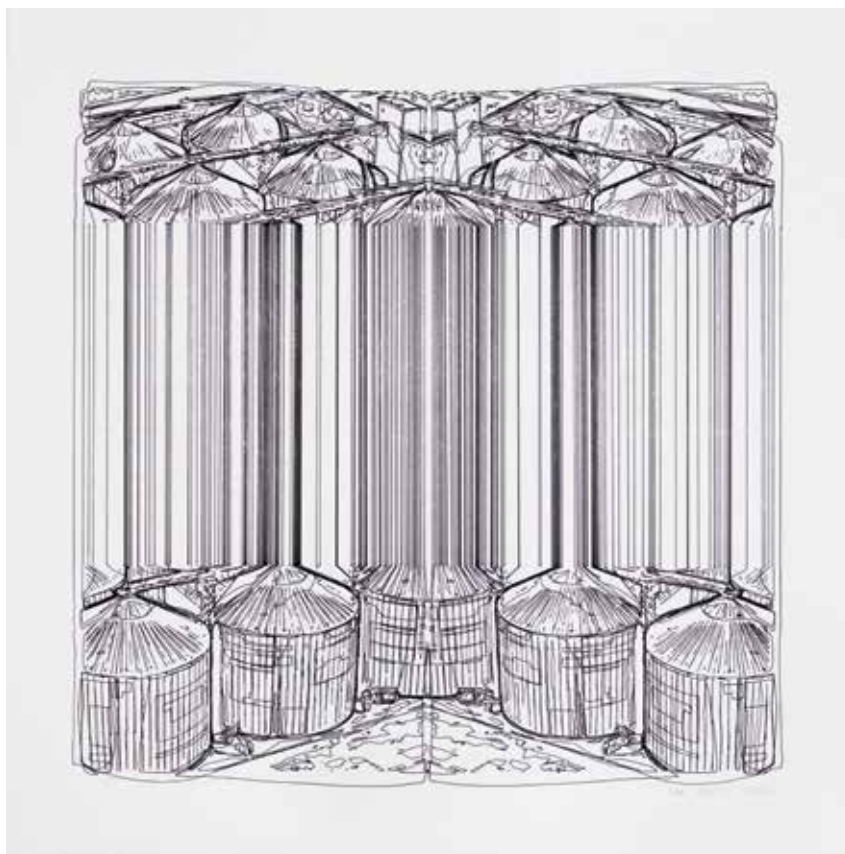

Без назива, 2021,
туш на папиру, 57x76 цм

Без назива, 2021,
туш на папиру, 55x76 цм

*Без назива, 2022,
туш на папиру, 56x56 цм*

*Силоси, 2022,
уље на платну, 200x200 цм*

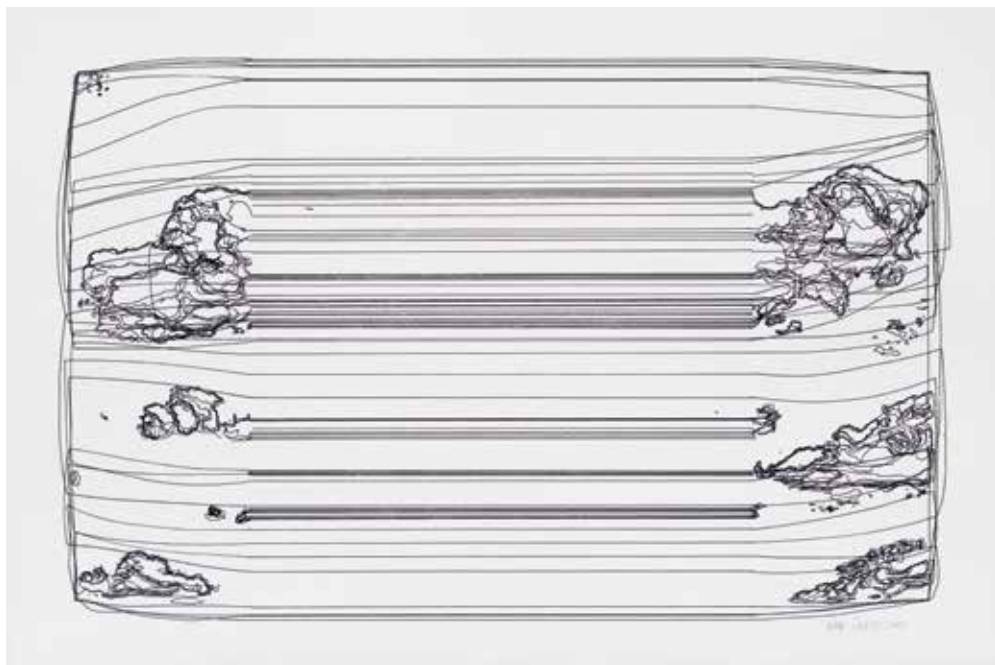
Без назива, 2022,
туш на папиру, клирит,
57x47x9,5 цм

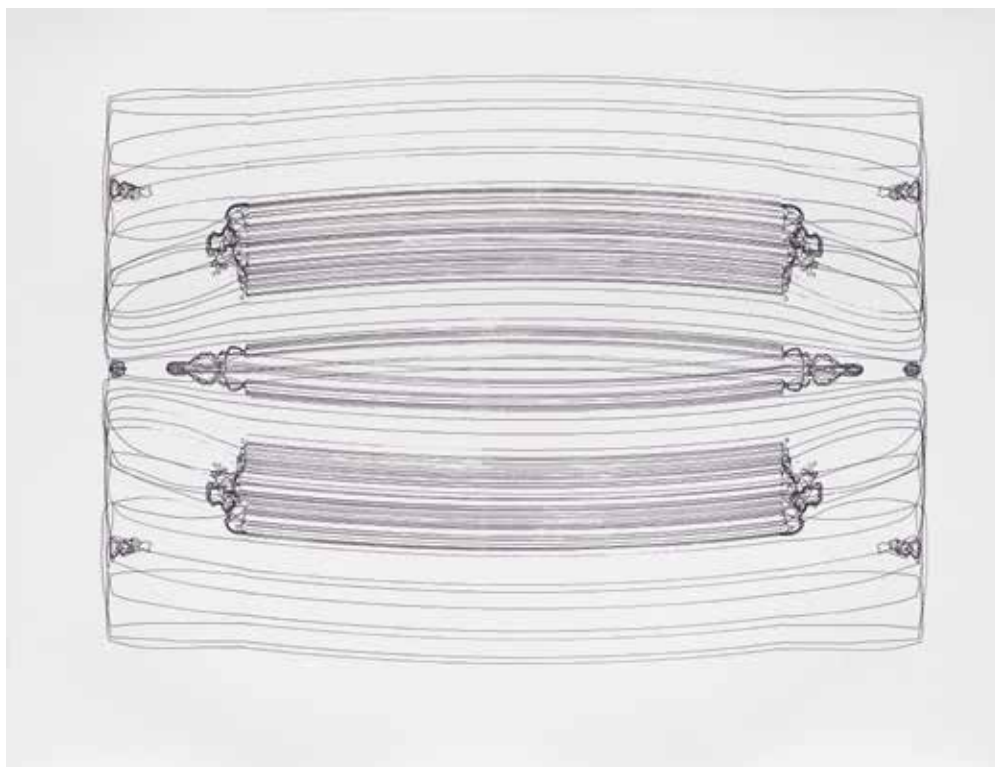
Без назива, 2022,
туш на папиру, клирит,
66x61x9,5 цм

Острво, 2021,
туш на папиру, 202x140 цм

*Без назива, 2022,
туш на папиру, 40x60 цм*

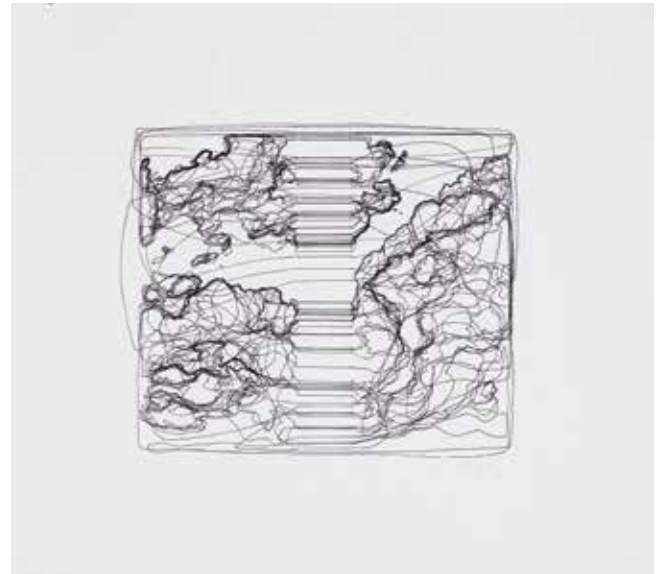
*Без назива, 2021,
туш на папиру, 57x76 цм*

*#CFRP Небо, 2020,
уље на платну, 120x160 цм*

Без назива, 2021,
туш на папиру, 41x50 цм

Без назива, 2022,
туш на папиру, 36x41 цм

Иван Шулетић је рођен 1982. године у Београду. Дипломирао је (2007) и завршио је докторске уметничке студије на Факултету ликовних уметности у Београду (2015).

Добитник је прве награде Фондације *Владимир Величковић* за цртеж 2018. године, награде „Ликовна јесен“ 2016. и друге награде „Ниш Арт Фондације“ за 2015. годину.

Излагао је на више самосталних и групних изложби у земљи и иностранству.

Његови радови се налазе у јавним и приватним колекцијама, међу којима су: Музеј града Београда, колекција уметности European Patent Office у Минхену, Wiener Städtische колекција савремене уметности, колекција Галерије савремене уметности Ниш, колекција Шуматовачка и друге.

Запослен је у звању доцента на Архитектонском факултету у Београду.

ИВАН ШУЛЕТИЋ

Уметничка галерија, Крушевац
14. децембар 2022 – 14. јануар 2023.

Издавач: Народни музеј Крушевац

За издавача: Никола Пантелић

Уредник каталога и кустос изложбе: Биљана Грковић

Текст: Ана Ереш

Фотографије: Владимир Поповић

Техничка поставка: Техничка служба НМК

Графичко обликовање: Исидора М. Николић

Штампа: Сиграф, Крушевац

Тираж: 200

ISBN 978-86-80416-75-5

Република Србија
Министарство културе и информисања

Изложба се реализује
уз подршку Министарства културе
Републике Србије

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Шулетић И.(083.824)
75(497.11)"20"(083.824)

ШУЛЕТИЋ, Иван, 1982-

Иван Шулетић : Уметничка галерија, Крушевац
14. децембар 2022 – 14. јануар 2023. / [текст
Ана Ереш] ; [фотографије Владимир Поповић].
- Крушевац : Народни музеј "Крушевац", 2022
(Крушевац : Сиграф). - [18] стр. : репродукције ;
21 x 21 cm

Тираж 200. - Иван Шулетић: стр. [18]. - Напомене
и библиографске референце уз текст.

ISBN 978-86-80416-75-5

а) Шулетић, Иван (1982-) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 82274057

